

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Belső farkasutca 78. sz. alatt gr. BANFFI-ház emeletében.

Megjelen a lap hetenként háromszor n. m. kedden, csütörtökön és szombaton délelőtt.

Ara évi negyedszer 3 ft. o. f. hirdetés ár: négyhasábos sorért először 7 kr., másodsor 6 kr., harmadsor 5 krajczár o. f. n. minden hirdetés után 30 kr. bérletdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezelik. A sajtóterv cikkei sora után 10 kr. előleges befizetése mellett a szerkesztőséghez címzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Rajtunk kívül eső okok miatt mai lapunk megkésett.

Közlöny, július 23.

(D) A vasuti küldöttség Erdélyben utazásának eredményéről alább közöljük a hivatalos jelentést. Azt hisszük, hogy ezen nehezen haladó kérdés álló tavába újra van egy közhengerítve, a mely azt megmozdítja s hirdeti, hogy e szegény baba, maig is mit sem bír abból, a mi által a civilisatio a polgárok életének fentarthatására s vagyonának gyarapítására eszközöket nyújt.

Évek óta foly a küzdelem egy vasutért, mely Erdély szívében átvonulna s még mind késik annak lehetővé tétele a kamatbiztosítás által; míg a birodalomnak éppen most előterjesztett költségvetéséből látjuk, hogy p. o. az osztrák Lloyd-társulat két millió forintnyival (1,990,000 forint), a dunagőzhajózási társulat 400,000 for. a déli éjszak-német vasut 600,000 for. az Erzsébeth császárné vasut 1,300,000 forinttal stb.; összesen 5,500,090 forintot látunk a költségvetésben, melylyel egyes kereskedelmi társulatok s vasutak a jelen évben is felsegíthetnek; e mellett a birodalom minden egyes tartományait átszelendő vasutaknak — ha szerencsés forgalmuk most nem igényli is — de balhelyzetük esetében meg van kamatbiztosítékuk; csupán Erdély az, melynek tíz lépésnyi vasutja sincs, s hajózható folyamain csak ember erő által vontatott nehéz haladású sódhordó tutajokat láthatni.

Ha nem e szegény ország életkérdése volna is e vasut, maga a méltányosság követeli, hogy századunk legnagyobb anyagi javadalmát, a gyors közlekedést s kelendőseget inkább bíró piacoktól el ne legyen tovább zárva; annyi inkább, mert Erdély jövedelemforrásai annyira kiapadtak, kiadásából az ország lakossága annyira kimerült, hogy ha új források nem nyílnak a vagyonszerzésre, ez országnak multhatlanul végképp el kell buknia anyagilag.

Azt mondja erre a „H. Ztg.“ miért nem sietünk tehát a birodalmi tanácsba, a hol alkalmunk volna Erdély e nagyszerű mellőztetése miatt szót emelni, s a vasut kamatbiztosítását tetteleg kieszközölni?

Erre csak azt feleljük, vannak oly igények, melyeknek érvényesítését maga a méltányosság feltétlenül kívül sürgíti. Ha Erdély egy királyság közösségéből pénzügyi viszonyaira nézve a birodalom közösségében van áttéve, méltán remélheti, hogy a rá szabott kötelezettségek részbe adandó javalmakat eredményezendnek.

Ezen indokok magukra is elegendők arra nézve, hogy az erdélyi vasut előtt álló benső akadályokat elbárlintani reméljük; vannak azonban magának a kormánynak is igen fontos érdekei arra nézve, hogy végre Erdélyben egy vasut létesüljön.

Egyik fontos érdek az, hogy az ország mind inkább jelentkező adózási képtelenségéből új jövedelem források megnyitása által kiragadtassék.

A másik fontos érdek pedig az, hogy most, midőn észak és kelet folytonos újabb-újabb hánykódások színterévé válik, a birodalom nem nélkülözheti hosszasan azon stratégiai vonalt, melynek Erdély szívére áll kell Moldva, vagy Oláhország felé vonulnia.

Az 1856 ki orosz hadjáratban látható volt, hogy Ausztriának csak senleges magatartása is mennyi pénzbe került s legkivált a miatt, hogy Erdélyből gabona, marha csak is tengeren és lábon szállítottatott a hadsereghez; mekkora hátrány volna hadviselés esetében egy ily vasut hiánya, midőn a fegyveres erő

s hadsereg gyors szállításától függhet sokszor a harc szerencséje.

Ezek a főbb okok, a melyért mi bízunk, hogy vasutunk kérdése nem halad soká. A technikai akadályokról többé szó sincs, Pawels ur alább közlendő levele e részben elég megnyugtatósul szolgálhat, valamint biztosítással arra nézve, miképp a kormánynak csak akarnia kell, s két-három év alatt Kolozsvár indóházánál látjuk a civilisatio gyors postáját, a gőzszekeret.

Az erdélyi vasuti bizottmány gyűlése július 20-án.

Jelen voltak: nm. gr. Károlyi György elnök; b. Bornemissza János, Gorové István, Hollán Ernő, Maager Károly, Paget János esq., b. Sennyey Pál, gr. Toldalagi Ferenc, Ürményi József, gr. Zichy Edmund, nm. gróf Zichy Ferenc, bizottmányi tagok; Gyárfás Domokos, Hincz György, Ivánka Imre, báró Kemény Domokos, Nagy Lajos, gróf Nemes Ábrahám, Németh János, Rottfeld Soma, gróf Wass Samu, gróf Zichy Nándor, gróf Zichy Ödön mint hallgatók.

Elnök ő nagyméltósága a gyűlést megnyitván, az utolsó gyűlés jegyzőkönyvét olvastatja fel, Hollán Ernő jegyző által. Ezután felolvastatnak gr. Mikó Imre és Tisza Kálmán jelentései, kik az erdélyi és bihari gazdasági egyesülések választmányainak nevében, késznek nyilatkoznak, a földkisajátítási munkálatokban segédkezni nyújtani.

Ezután nm. gr. Zichy Ferenc örvendő tesz jelentést, hogy a theoria mezejéről, a tett mezejére léptünk, s Herez főmérnök vezetés alatt az előmunkálatok jobbadán elkészültek; tükét biztosítani is sikerült; amazokat Pawels és Le Gallais urak megvizsgálták és a vonalt megsemmisítették a bizottmány kiküldötti kíséretében, s kéri ezek jelentésének felolvasását. Ezt Hollán Ernő, mint a küldöttség tollvivője, felolvassa:

Jelentés

a nagy-várak-kolozsvár-brassói vasut ügyben működő középponti bizottmányhoz.

Mult hó közpe táján arról értesítettvén, hogy Pawels F. ur a kijelölt vasuti vonal megtekintése végett Erdélybe készült, hogy az addig befejezett mérnöki előmunkálatokat a helyszínen megvizsgálja, s azoknak alapján az építési engedély, valamint a megkívántó kamatbiztosítás kieszközölésére a végleges lépéseket megtegye; alólírottak azon kiküldetessel lettek megistelve, hogy nevezett urat szándékozt utjában elkísérjük; minek eredményéről a következő jelentést van szerencsénk a központi bizottmány elé terjesztetni.

Pawels ur folyó évi június hó 29-én az angol Waring-féle vállalkozó ház képviselőjének Le Gallais, s az előmunkálatok vezetésével megbízott Herez Gyula főmérnök urak kíséretében Pestre érkezvén, következő napon Nagy-Váradra indultunk, hol díszes társaság élén gróf Haller S. biharmegyei főispán ur által üdvözlöztetvén, nm. gróf Szaniszló F. megyés püspök úrnál igaz magyar vendégszeretettel a legvirályosabb fogadtatásban részesültünk. Megtekintvén még az nap a város környékét, s a fenálló indóház helyiségeit, július 1-én a kijelölt vonal irányában folytatott utunkat, a melyen gr. Haller S. ő méltósága, valamint több városi s vidéki urak kíséretükkel, egész a megye, s illetőleg a testvérháza határáig voltak szívesek megtisztelni.

Szemlelünk első megnyitása azonnal a legjobb hatással volt reánk nézve, minek előadásában, mennyiben a tervezett vasut technikai viszonyait érintjük, részint Pawels urnak szíves közleményeire, de saját tapasztalásunkra, s a helyszínen tett összehasonlításokra is támaszkodunk.

N.-Váradról M.-Telegeden, Élesden át az első 6 mértföldön ugyanis, kivéve a Körösnek kétszeresen áthidalását, vonalunk semmi nehézségekkel nem találkozik, s ezért kiépítettése a közönséges kiállítási költségeket túlhaladni nem fogja.

A tulajdonképeni nehézségek N. Bárodnál kezdődnek, honnét az első magaslaton átkelve, a kijelölt irány Brátka felé a Körös völgyébe lehajol, melyen Csernaházán át

halad, míg Bucsanál a jelenlegi országot, s Feketetónál az erdélyi határt eléri. Ezen vonalrész N.-Váradtól idáig tíz s háromnegyed mértföld, melyek közül mintegy 4 mértföld esik a komolyabb nehézségekkel járó darab, s alig 2 mértföld a Királyhágónak tulajdonképeni meghaladására, összesen 5 hiddal s 4 alaguttal, melyek közül a legnevezetesebb mintegy 4000 láb hosszú.

Ennyiből áll tehát az átkelés a híres Királyhágón, melynek meghaladását nem ritkán a hatalmas természet elleni merényletnek hirdették, de a mely valósággal mérnökeink bejáratott tanulmányai folytán annyira egyszerűsített, miszerint el lehet mondani, hogy leendő vasutunk első része, mennyire magyar földön halad, tehát a Királyhágónak átkelését is magába foglalja, azon közönséges hegyi pályák sorába számítható, minők a birodalom határai közt már akárhányszor épültek.

Feketetótól Bánffihunyadig a Körös völgyében haladva leg többször sziklafalakhoz támasztva leendő vasutvonalknak tetemes munkálatokat, s a folyamán gyakori átkeléseket igényel. Továbbá B.-Hunyadról folytatva a Körös partján, előbb sziklás partok oldalán, utóbb nyílt völgyben vezetettük, míg Körösönél a keresztbe álló magaslaton alagut segédelmével áttörve, a Nádas völgyébe jut, honnét nevezetesebb nehézség nélkül Egeresnek, M.-Nádasnak észak nyugatról Kolozsvárra bekanyarodik.

Ujabb említésbe hozott egy másik kombinatio, Kapusról Gyalunak a K.-Szamos völgyén át, mely újabb javaslat gyanánt folytatott tanulmányok tárgyát képeznék. Egészben a vonal Feketetótól Kolozsvárig mintegy 10 mértföldet számlál, s az érintett munkálatokon kívül két alagutat igényel.

Kiemelendő még ezen kívül, hogy az eddig vázolt vasuti vonalnak 20 mértföldnyi hosszában a szükséges építkezési anyag oly kedvezően van elhelyezve, miszerint az legnagyobb részt helyben föltalálható, vagy legfeljebb 2-3 mértföldnyi távolságról beszereshető.

Julius 2-án Kolozsvárra értünk. — Alig szűkség megemlítenünk, mily szíves s szíves fogadtatásban részesültünk a városban, hol a lakosságnak minden osztálya mintegy versenyezve sietett kijelenteni nem csak testvéri vonalmat a megérkezett ügyfelek iránt, de áldozatkészséggel párosult rokonszenvét a nagy hazai vállalat mellett, melynek mielőbbi létesítését kevés kivétellel életkérdésül tekintik Erdélynek minden fia, s melynek elősegítésére az országnak legnagyobb része már korábban megszavazta földjét s munkáját.

Kolozsvárról jul. 4-én tovább folytatott utunkat, honnét mérnökeinknek, a korábbi javaslat ellenében sikerült egy sokkal kedvezőbb vonalirányt kipróbálni Boos, Egerbegy, Hadrér felé Fel-Vinceig, melynek kivitele, egy közel 7000 lábás alagutat kivéve, tetemesebb nehézségekkel nem jár, sőt stüppedésektől kevésbé veszélyeztetett, s tartósabb munkát ígér. A vonal innét N.-Enyed és Tövis felé vonul, utóbb a Maroson és Küküllőn átkelve, Balázsfalvának Megyesig halad, mely utóbbi részben a Küküllőnek kiigózó kanyarulatai, s az oldalaknak félelmes dűledézései költséges védműveket, valamint többszörös áthidalásokat tesznek szükségessé.

Több Megyestől Erzsébetvárosra s Segesvárig könnyen halad vonalunk a Küküllő völgyében, s itt történt, hogy Pawels ur kijelentvén a kedvező benyomásokat, melyeket az ország ezen vidékének megtekintése reá gyakorolt, kinyilatkoztatta egyszerűsített határozatát, hogy a tervet a helyszínnel összehasonlítva, nem talált oly féle nehézségeket, melyek a szóban álló vonalnak kiépítését a birodalomban eddig épült közönséges hegyi pályáknál költségeesebbé tennék.

Tetemesebb nehézségekkel csak Segesváron tul találkozunk, Szederjéstől, Erkened, Bégán, Páloson át Kaczaig a vízválasztó magaslatnak meghaladásában. — Alakzatánál fogva ezen magaslat ugyan visszariadó nem volna; de a nehézségek a föld minőségéből erednek, s mérnökeink egyre folytatják e vidék tanulmányozását, hogy kedvezőbb kombinatio feltalálásával, a feladatnak könnyebb megoldását eszközölni lehessen, minek sikerülése nagy valószínűséggel remélhető.

Az egész földképlet e helyütt agyag rétegekből áll, melyben itt ott elvétve találhatunk egyes kölelenczék, hol a mellőzhetlen bevágásoknál fogva, melyeknek mélysége néhol a 10—12 ölet meghaladja, nagyszerű oldal-művek, s kövezések fognak megkivátni, hogy a partoknak beomlását vagy dűledézését megakadályozni lehessen.

A vállalkozókra nézve eféle munkálatoknál a főnehézség abban áll, hogy a költségeket alig lehet előre kiszámítani, minthogy az akadályok természeténél fogva, s mérvei rendszeren csak munka közben szoktak mutatkozni.

Nem ugyan legőzibetlenebb nehézségekről, de igenis felette költséges művekről lehet itt a szó, melyek, minthogy nem ritkán négyezer, ötször változik ugyanazon egybeválas, — kész eredményükben keveset mutatnak, de annál több költséget emésztene, s olyféle munkát igényelnek, melytől a vállalkozók leginkább tartanak.

Ezen nehézségek meghaladása után vonalunk Homoródnál megközelíti Köhalmot, továbbra A. F. Rákosnak az Ölt völgyében vezetettük, hol a sziklaoldalakban tetemes munkálatok fognak előfordulni. — Utóbb az Ölt völgye megnyílna kedvezőbb munkát enged, Földvartól pedig a sík mezőn Brassóig haladva semmi nehézséggel sem találkozunk.

Az egész vonalon N.-Váradon, Kolozsváron át Brassóig, ide számítva a szárnyoldalt N.-Szebenbe s Gy.-Fejérvárra, összesen 50 darab kisebb nagyobb hid fog szükségeltetni. Az alagutak összes hosszúsága mintegy 17,000 láb. Az egész vonalnak kiterjedése pedig Brassóig mintegy 73 mföld, melyekből közel 12 mföld sziklás alapa, a többi 61 mföld olyféle földképletre esik, mely agyagból, vagy agyag s homokkeverékből áll. A fővonalon 3, a szebeni mellékvonalon 1 vízválasztó fordul elő.

Ezeket röviden összefoglalva befejezett szemlelünkkel, egy a vasutépítésben elismert tekintélynek kijelentése folytán, nem csekély elégtételtünkre azon örvendetes eredményt mutathatjuk fel, hogy a n.-várad-kolozsvár-brassói vasut a közönséges hegyi pályák arányaitul nem haladja, s hogy ennél fogva sem munkában, sem költségben nagyobb áldozatokat nem igényel, mint a mennyibe került akár a déli államvasut, a Semering és Karst kizárásával, akár a nyugati vagy karantáni pálya, nem is szólva a tiroli pályákról, vagy a Brenneren most készülő vasutról.

Megemlítenünk e helyütt, hogy a vonalnak kedvezőtlenebb részeit, 3 napi folytonos esőzés közben jártuk be, minél fogva természetesen, hogy minden a legrosszabb színekben tünt fel vállalkozóink előtt. Mindenféle a folyamok medreikből kiszorítva, a hidak beszakadva, a közlekedések megakasztva, s mégis mind ezek dacára kijelentették határozottan úgy Pawels mint Le Gallais urak, hogy teljesen ki vannak elégtve mindazok által, miket az ország viszonyaira nézve tapasztaltak, valamint azon föltételekre nézve is, melyek alatt ezen nagy műnek kivitelét eszközölhetőnek ítélték.

Hozzánk nem tartozik, mert egyedül említett urakat mint vállalkozókat illeti meg, hogy a kivitel kisebb nagyobb nehézségeit mérlegeljük s a szerint a költségek mennyiségét számba vegyük — Résztünkrol azon egyszerű, de a t. bizottmány eddigi működésére nézve felette örvendetes tények bejelentésére szoritkozunk, hogy mindazon állítások, melyekkel vállaltunk kivitelösége úgy technikailag mint finanszialis szempontból megtámasztott, Pawels urnak a helyszínen tett vizsgálatai, s felajánlott vállalkozási készsége által gyökeresen megingatva, sőt alaposan megcáfolya lettek. (Vége következik.)

Az országgyűlés tagjainak névsora.

- A.
r. Alduleanu János, Fogaraszvid.
r. Alexi János, királyi hivat.
r. Angyal György, Szászváros vid.
B.
m. Balázs János, Hunyadmegye.
r. Balomiri János, Szászvárosszék.
r. Balomiri Simeon, Sz.-Sebesszék.
m. B. Bánffy Albert, M.-Vásárhely,
m. Gr. Bánffy Béla, Kolosról,
m. B. Bánffy Dániel, Széktről.

m. Gr. Bánffy Miklós, ex. kir. hiv.
r. Baritiu György, kir. hiv.
sz. B. Bedeus József, Küküllőm.
m. Gr. Béli György, ex. kir. hiv.
m. Berde Mózes, Ilyefalu.
m. Gr. Bethlen Farkas, Erzsébethvár.
m. Gr. Bethlen Gábor, Fehérmegye.
m. Gr. Bethlen János, Udvarhely.
r. Biltz István, Belső-Szolnokm.
sz. Binder Mihály, Szász-Sebes.
sz. Binder Pál, Doc. thel. királyi hiv.
sz. Birthler Frigyes, Szász-Régen.
m. Bodola János, Déva.
m. Bodola Sámuel, kir. hiv.
m. Boér János, Sz.-Udvarh. v.
r. Bohetiú Sándor, B.-Szolnokm.
r. Bohetiú Mihály, Dobokam.
r. Bologa Jakab, Ujegyház Sz.
sz. Bránts Károly, Megyes v.
sz. Brennerberg Ferencz, Brassóvidék.
sz. B. Brukenhal József, kir. hiv.
sz. Budaker Gottlieb, Beszterce v.
r. Butyán László Dobokam.

C.
r. Cipariu Timoteus, Küküllőm.
m. Csiki István, Erzsébeth. vár.
r. Codru Dragosianu János, Hátszeg.
r. Constantin János, kir. hiv.

D.
m. Dániel Gábor, Udvarh. Sz.
r. Demianu Péter, Hunyadm.
r. Dobra Sándor, kir. hiv.
r. Domsa György, kir. hiv.
r. Dunka Pál, Kolozsm.

E.
m. Ebergényi Mózes, Verespatakról.
sz. Eitel Ferencz, N.-Sink. Sz.

F.
sz. Fabini József, Megyes sz.
m. Fejér János, Bereczk.
r. Fekete János, (Negrutin) Kolozsm.
m. Ferenzi György, G.-Sz.-Miklós.
sz. Filtsch József, kir. hiv.
r. Florián János, Naszódvid.
sz. Friedenfels Eugen Uj-Egyház.

G.
r. Gaitan Miklós, A.-Fehérm.
m. Gajzágó Salamon, Samosujvár.
r. Gál János, Oláhfalv.
m. Gál Miklós, Aranyosszék.
m. Gerő János, cs. szerzetes.
m. B. Gerliczi Albert, kir. hiv.
m. Groisz Gusztáv, kir. hiv.
sz. Gull József, Segesvár.

H.
m. Haynald János ex. kir. hiv.
m. Hallerkői gr. Haller Ferencz.
r. Hania János, Szerdahely.
sz. Haupt Frigyes, Fogarasvid.
sz. Herberth Ede, Sz.-Sebes sz.
sz. Herberth Mihály, kir. hiv.
r. Horlosin János, A.-Fehérm.

K.
m. Gr. Kálnoki Dénes, Háromszék.
m. Gr. Kálnoki Pál, K.-Vásárhely.
m. B. Kemény Gábor, Károlyfehérvárról.
m. B. Kemény Ferencz, Kolozsvár v.
m. B. Kemény István, A.-Fehérm.
sz. Kirchner Frigyes, Szászváros v.
m. Kriza János, kir. hiv.

L.
r. Ládai Ágoston, F.-Fehérm.
sz. Lang Dániel, Besztercei v.
sz. Lassel Ágoston, Sz.-Sebes
m. Lászlóffy Antal, kir. hiv.
r. Lázár Sándor, Talmács.
r. Lemény Brán János, Fogarasvid.

M.
sz. Maager Károly, Brassóváros.
r. Macedon Popu Simeon, kir. hiv.
r. Macellariu Ilyés, Szerdahely sz.
r. Manu Gábor, B.-Szolnokm.
r. Manu Péter, kir. hiv.
r. Maier János, A.-Fehérmegye.
m. Mihály Gergely, Cs.-Szék.
m. Gr. Mikes Benedek, Brassó v.
m. Gr. Mikes János, Kolozsvár város.
m. Mikó Antal, Csikszék.
m. Gr. Mikó Imre, Három Sz.
m. Mikó Mihály, Csik-Szék.
r. Moga Demeter, Kolozsm.
r. Moldován Popu Simon, Mocs.
r. Marosán Jakim, Naszódvid.
r. Munteanu Gábor, kir. hiv.

N.
sz. Nagelschmidt Ágoston, Köhalmz.
m. Nagy Sámuel, Marosszék.
m. Gr. Nemes János, kir. hiv.
r. Nikola Máté, Tordam.

O.
sz. Oberth Ferencz, Megyesszék.
r. Orbonasiu Mihály, Hunyadm.

P.
r. Popu László, B.-Szolnokm.
r. Popu Leontiu, Kolozsm.
r. Popu Péter, Hunyadm.
r. Popazu János, kir. hiv.
r. Popea Miklós, Hunyadm.
r. Popoviciu Servian, Resinár.
r. B. Popu Konstantin, Zenobius kir. hiv.
r. Puscaru János, Fogarasvid.

R.
sz. Rannicher Jakab, N.-Szebenváros.
r. Dr. Ratiu, Tordamegye.
r. Ratiu János, Hunyadm.
sz. B. Reichenstein Ferencz, Szeben.-Sz.
m. gr. Rhédei István, Marosszék.
sz. Rosenfeld Lajos, kir. hiv.
sz. Roth Frigyes, Segesvárszék.
r. Ruszu János, Küküllőm.

S.
sz. B. Salmen Ferencz, kir. hiv.
m. Sándor Elek, N.-Enyed.
r. B. Siaguna András, k. hiv. Talmács.
sz. Schneider József, Szebenszék.
sz. Schneider Frigyes, kir. hiv.
sz. Schnell Károly, Brassó v.
sz. Schmidt Konrád, Szeben v.
sz. Schmidt Henrik, N.-Sink.
sz. Schuller Libli Frigyes, Sz.-Régen.
sz. Schuller Mihály, Segesvár város.
m. Simai Gergely, Sz.-Ujvár.
m. Simon Elek, kir. hiv.
r. Sipotariu János, Dobokam.
sz. Schwarz János, Segesvárszék.
r. Sterea-Siulutiú Sándor, kir. hiv.
r. Szancesali Antal, Vajdahunyad vár.
m. B. Szentkereszti Zsigmond, Sz.-György.
m. Szilvási Miklós, Abrudbánya.
r. Siulutiú Dénes, Tordam.
r. Siulutiú József, A.-Fehérm.

T.
m. Gr. Teleki Domokos, M.-Vásárhely.
m. Gr. Teleki Sámuel, kir. hiv.
sz. Dr. Teutsch György, kir. hiv.
sz. Thiemann Frigyes, Beszterce v.
m. Gr. Toroczka Miklós, kir. hiv.
m. Thuri Gergely, Háromszék.
m. Timár Károly, Vizakna.
m. Tisza László Tordaváros.
m. Gr. Toldalagi Ferencz kir. hiv.
sz. Trausch József, kir. hiv.
sz. Trauschenfels Eugen, Köhalm-sz.
sz. Trauschenfels Ferencz, Brassóvid.
r. Tulbás János, Szászváros vár.

U.
m. Ugron István, kir. hiv.
m. Ugron Lázár, Udvarhelyszék.
V.
r. Vajda László, Kolozsm.
r. Vaviein Pál, kir. hiv.
m. Véér Farkas, Dézs.

W.
sz. Wachter József, kir. hiv.
m. Weszely Károly, Károly-Fehérvár.
sz. Wittstok Henrik, Besztercevár.
r. Wlassa Ilyés, Tordam.

Z.
m. Zeyk Károly, B.-Hunyadm.
sz. Zimmermann József, kir. hiv.

Külföldi levelezés.

Konstantinápoly, júl. 6.

Kábító meleg napok közt élünk most itt, eltompul ilyenkor még a gondolat is, és a kereskedés terén kívül csendesen állanak a tények is, a mikről inni lehessen (már t. i. a törökbirodalmi felék), most lakásaink szűk körébe vonulva csak az eddigelő látott tárgyakról írhatunk.

Konstantinápolynak több érdekes helyein láthatók a szultáni lakások épületei, s alkalmasint több mint husz helyen vannak eféle pazar költségre került nagyszerű épületek, a melyek külön-külön neven említődnek a szerint a mely részben vannak építve Konstantinápolynak, és a melyik szultán építtette volt azt. Ezen sok épület között az év meleg vagy hideg idő szakasza szerint változtathatja a szultán lakását, p. o. a nyári forró napokban a Bosphorus mellett, hol a fekete-tengerről frissítő északi fuvalom vonul el, tétben pedig a város középpontján, a hol van az udvari színház is; tavasszal egy szép nagy fákkal és kisdud folyóvízzel diszelve völgyben. A mostani szultán elődje Abdul Medsid, nagy kedvelője volt mindenféle gyönyörűségeket, s ez okból kényelmeinek sokat áldozott még a különféle lakások építésében is. A mostani szultán pedig egy mutatkozik, mintha nagyobb élvezetet találna a kültermészet szépségeiben és katonái körében; többször lement a kertjéi szépítő munkái közé, s lehetett a tavaszi napokban ott a völgyben két kis fiával lovagolni látni (fiait öt és hét évesek), 15-ik júniusban változtatta meg tavaszi lakását; míg ott lakott azon idő alatt ebédet adott ott a kül birodalmi követeknek, és az elsőbrendű hivatalnokoknak, máskor a szegénységet ebédeltette az ottlevő tölgyfák árnyékában, s midőn egy nap mi is oda ladikáztunk, akkor mintegy négyszázig való katonaságnak adatott ebédet, egy kisdud folyóvíz partján árnyékos fák alatt a szultáni lakás kertjének szélső felén. Ebédjük végeztése után a katonák két csoportra oszlottak, s az ő szokott török zenéjük a mely egy hegedű vagy cimbalom, néha valami sípféle, és ezek mellett soha el nem marad a kézzel ütő zörgő dob, még pedig nem egy, hanem két-három zörgődob működik mindig egy-egy hegedű vagy cim-

balom) mellett táncoltak, táncok zenéje az oláh-táncok zenéjéhez hasonló. Huszan, harminczan körbeállottak, s a zene után lassu forgással mindenik forgott együtt a körrel, közbe-közbe karjaikat fejük felé fölemelték, némelykor kivont kardjokat is feltartva lassu forgásaik között, s ha egyik rendbeli megelégette ezen táncot, akkor másrendbeli állott a keringő körbe, ez így tartott az imádság idejéig, akkor arczczal napkeletfelé sorba állottak, meghajoltak, letérdeltek, s végre leborultak homlokukkal kiki áhitatosságához képest egyszer kétszer vagy háromszor érintve a földet, ismét felállottak, a meghajlást, letérdelést és földreborulást többször ismételték. Ebédjük végeztésekor a szultán kisfiái kijöttek a katonaság közé, és a katonaság örömrivalgással fogadta a két kis herceget; a nagyobbik hercegnek is vannak katonái, a kiket komandiroz, közélebről ilyen jelenetkor ment oda Fud basa, a kit meglátván a kis komandirozó azonnal egyenesen állásba téve magát kalonailag tisztelgett, a nagy vezér mosolyogva köszönt s bekísérte a kis herceget.

Fárasztó, egy-egy épület vagy kert belső felékitése leírását olvasni el; de a szultáni épületeket vévén most tárgyal, a mennyit azokból látni lehetett, megpróbálom leírni azt. Előre is engedélyt kérve az olvasóktól, ha még közbe-közbe kitérésekkel is hosszítom azt, de azon kitérésre is az ottani körülményeket tüntetők elő, ez okból elegyitem némely helyen azokat leírásaim közé, egy Abdul Medsid által épített kertbe nem kevés bajjal bejutván, mert ezen kertek mind zárva vannak. Ezen kert a bosphorusi szoros melletti hegyoldalon van, alkalmas nagyságú helyet foglalva el, szép kilátás van onnan az ázsiai szembelevő részre, és a Mármora tengerre, magas kőfállal van körülkerítve, és csavargó utakkal angoloktól alakítva, két nyári emeletes lakás van építve benne, több helyen a hegyből vízforrások jönnek különböző formába, csónakázható tóba gyűl az ott vize, vannak virágházak, egy menagériának való épület, a melyben csak két szép tigris és 4 oroszlán van (még eddig nem volt itt állatgyűjtemény, most kezd ez a szultán gyűjteni azokat, a mely Ázsia és Afrika állatgyűjteményeiből nevezetes fog lenni), a kertben szabadon öze és szarvasok vannak, és ezek közül egy fiatal szarvas mindenfelé kísért minket a kertben, kezünkbe a füvet, virágot elvette, velünk ingerkedett, s midőn az egyik nyári lakásba bementünk, a szarvas egyszerre a szoba közepére ugrott a kertből (beszélte nekünk egy török ezredes, hogy az egyik rendbeli katonái állomása vidéken egy erdő mellett volt, s valahányszor a katonák banda zenélt, mindannyiszor az erdőben levő szarvasok mindig kijöttek az erdőszélre, s míg a zene meg nem szűnt, vissza nem tértek.)

A kert fái között a populék és a közönséges akácok szigorúan néznek ki, csak mint egy emberi kar vastagságúak, s el vannak mohosodva, hanem a fenyőfákknak több nemei közül vannak szép növények, a hárs- és eperfa szereti itt, a figefá pedig árnyékot adó fáva nő fel, és a plátánoknak éppen hazája ez a föld; erőteljes nagyságúak, terjedelmesek, s midőn már késő ősök, némelyiknek csak a külső héjja marad meg, a fatörzsök üres belől és mégis tökéletes élet van a fában, pedig némelyikben emberek laknak; a stambuli egyik téren van egy plátánfa, a melynek kerekén kívül való vastagsága tízenegy öz. Mind a fűvek mind pedig a virágok között nem nagyon sokat lehet olyant látni, a mely Erdélyben nem volna látható. Ezen angoloktérnek fenn a tetején levő térségben van a három kertje, külön magas kőfállal bekerítve, a kőfál külső felén mentegy két-kétszáz lépésre katonaságházak veszik azt körül, s minthogy a kertben a jelen időben nem volt senki az udvarbeliekből, tehát bejuthatunk oda is. Ott már franciaia izlésre van a kert alakítva, egyszerre nyírt spaler utakkal, és a zöldfüves táblákban szerteszt szobnól szebb virágosportokkal. A nők ezen kerti lakását kívülről nézve egy nagyszerű emeletes épület, és ahöz mintegy 200 lépésnyire van a szultán számára is egy emeletes épület, a földszinti szobákat alkalmasint szolgálattelvő herellek számára készíttve, de az épület lépcsőin az emeletbe feljutva észbejuthatnak a nézőnek az ezeregy-éjszakai mesékbeli tündéri lakások; mert ez azokhoz hasonló. Még a felvivő lépcsők, a folyosók és a szobák pádimentomai is mind egyformán a legújabb izlés szerinti fényes parkétázásokkal vannak kirakva. Van ott a szultánnak nappali, háló, ebédlő és fürdőszobája, ezen utóbbinak a földje és fürdőszobájában fehér márványból való, a kád mellett levő falban levő csapokból eresztenek vizet; még más kisebbszert kád márványfürdő is van ezen szobában, a világosságot felülről kapja. Onnan kijőve drága felkészített nyugvó szobák vannak, mindenfelé drága nagy tükrök, színes üvegi ablakok, függő és lábon álló szebbnél szebb csillárok, a nappali szoba butorai franciaia izlés és mind párisi munka, van zon-

gora is; a butorbehúzás és az ajtókon s ablakokon levő függönyök mind nehéz fehér selymek színes bársonyvirágokkal. A kertész és segédjei Németországból hozott németek, kik is a kertben kívül levő épületekben laknak; ez a kert az Abdul Medsid halálától fogva elhagyott állapotban van, de alkalmasint az egész újból fog rendeztetni; mert most kezdték a kert szomszédságában egy nagyszerű lakás építéséhez. (Vége következik).

KÜLÖNFÉLÉK.

— Tegnapelőtt 23-i telegramunk hozta az azon nap tartott ülés tárgyalásáról értesítést; minthogy a távsírgöny nem mindenik olvasónkhoz juthatott el, itt újból közreadjuk annak tartalmát, a mint következik:

A követek igazolása ma elkezdődött, s be is végeztetett. Az országgyűlés constituáltott. Holnap az állandó igazolási bizottságnak választják meg, és az elnöki helyekre fognak egyéniségeket kijelölni.

— Gyula-Fehérvárról július 23-káról írják nekünk: Tegnap Haynald János püspök 5 nmltga a szébeni országgyűlésről székvárosába visszatért. Gondolom, eleget mondomatt eny nyivel helyzetünk ártérésére.

Nehéz idők, nehéz napok!

— Pesti lapok levelezői írják, mikép a román képviselők közül egy pár kitűnő egyéniség b. Kemény és gr. Mikó 5 nmlgálnál látogatást tettek, alkalmasit kérvén övéik nevében kijelenteni, hogy a románok obajtanak a magyarokkal egyetértésre jutni, s a belügyi kérdésekben a magyarokkal egy irányban haladni. Csak is arra nem vállalkoznak, hogy a birodalmi tanácsból kimaradjanak, mint a hol remélik hatással lehetni a királyság alkotmányának védelmezésére. Az unio-kérdésre nézve egy nyilatkozat volna, miképp azt a magyarok és az uralkodó közt eligazítandó tárgynak hagynak fenn. Az onmltett magyar főurak egy nyilatkozat volna, miképp sajnálják, hogy e fontos és a nemzetiségek összeharatókozására szolgáló tárgyak elintézésére ezen octroyált országgyűlést illetékesnek nem tekinthetik. Ha a románok ezen béküllő irányról közölt hír nem alaptalan, alkalommal birnak ők arra, hogy azt tettekben és eszmékben egyaránt nyilvánítsák, s a kiegyenlítés útján haladjanak.

— A románoknak a magyarokhoz közleledési szándokáról a „Wanderer” ezt írja: A románok, a kik (a mint az inarticulatio iránti kíváncságtól látszik) a történelmi jogra nagyobb fontosságot helyeznek, mint itt-ott gondolják, most negyedik nemzetiségnek lennének beigtatandók. Ez pedig a másik három nemzetiség által történhetné. De, ha a székekelyek s magyarok kimaradnak, akkor csak a szászok vehetik elő e kérdést, s azzal a románoknak nincs igen nagy szolgálat téve. Ennélfogva a románok ösztönözve érezhették magukat, hogy a magyarokkal egyetértésre utat és módot keressenek. — Az anyagi ügyekre vonatkozó királyi előterjesztésekre nézve pedig a magyarok a „Wanderer” véleménye szerint így okoskodhattak: Ezen tárgyak a birodalmi tanács kérdése után vannak sorolva, és így az idén szünyegre nem jöhetnek; mert, ha az országgyűlés nem küld a birodalmi tanácsba, akkor az valószínűleg bezáratik, s az 5—11 k. előterjesztvények önként beégnek; ha pedig küldenek a birodalmi tanácsba, akkor a gyűlés követéit küldvén Bécsbe, szintén bezáratik, s az említett előterjesztvények így sem kerülhetnek szünyegre ezen ülés alatt. Tehát e kérdésekre nézve semmiesetre sem lehetne nyerni vagy veszteni.

— Gróf Zelinsky László gyászos haláláról az „Arad” következő részleteket közöl: „Már előbb készült a család Neudorfól Solymosra az ottani romok megtekintésére. Kedden a szándékot végre is hajtották. Radnán megállapodtak, hol a grófné még a templomba ment. Majd kocsin, majd a solymosi vár aljájá mennek. Itt leszállva a kocsiról, a gróf kérdi vadásztól, lehet-e valamit löni a hegyen. A vadász azt felel, hogy legfőlebb baglyok, vagy egyéb ragadozó madarak vannak ott csupán. Erre a gróf megparancsol a vadásznak, hogy a tokkal együtt a kocsiba erősített puskát vegye le; de a vadász kissé tovább vesződvén a lekapesolással, a gróf is oda megy s csövel előre a tokkal együtt ki-rántja a puskát, hanem ezalatt a fegyver el-sült s a tokról lekasztott bürrel együtt a gyo-morba furródott. Kevés ideig még tartá ma-gát a gróf, de aztán összerogyott s a vér erős sugárban lövelt kifelé. A gyászeseemény helyéről elvitték a solymosi román paphoz, hol delután fél négy órákor nagy kiindulás után kimúlt. Éjfélt után hozták Uj-Aradra a holttestet. A grófné vigasztalhatatlan s alig akar rövid időre is távozni férje meghidegült tetemeitől. Pestről Zsivora György, mint gondnok, távirati meghívás után azonnal lejutott a temetési és egyéb teendők megtételére. A mélyen sujtott családdal Arad, Uj-Arad és az egész vidék gyászol e napokban; de gyászolnak sok

mások is s ezek között különösen a szegények, kik valóságos atyjokat vesztek el a grófbán. A haza is sokat vesztett benne, mert noha születésére nézve lengyel volt, új hazájához forrón ragaszkodott és honszeretetét ki nem apadt áldozatkészséggel tanúsította mindenkor!

— A krakkói rendőrség az ottani széna-utczában löszergyárt fűdözött fel. A kutatásnál 1 1/2 mázsa lőport s 5000 töltényt találtak. A rúhely vezetője s 4 munkása elfogattak. A kutatás tartama alatt nagy embertömeg gyűlt egybe, s midőn az őt foglyot s a talált nadszereket a katonaság kísérte, a tömeg szidalmakba tört ki, volt pisszegés, káromkodás és gúny; a katonákat kövekkel és fadarabokkal dobálták. Ezek löttek és több embert megsebesítettek. A nép közül többet elfogtak s midőn ezek bekisértek, újabb kövekkel dobálta a nép a katonákat s újra sebesülések történtek. A főtéren egy családnyit löttek meg a katonák s egy nő kezét. A tüzet Sándor nevű rendőrfőnök vezényelte! egy öreg 60 éves lelkész, ki éppen kocsin ment át a téren, fejébe kapott golyót, a Máriagyűdés hárangozója és egy lelkész szintén sebesült. Esti 9-kor a katonaság a főtérről széthajtott az emberek s egy rendőrkáplár Briayorki fejébe nehéz sebet ejtett. Midőn ezt egy házba szállították, több kíváncsi a kapuba akart nyomulni, és ide lött a katonaság. Benoe képviselő Zyblikiewitz reichsrathi követnek távirta az eseményeket, de a távirtdahivatal nem fogadta el a sürgőnyt. A krakkói rendőrfőnök rendeletet adott ki, melyben nyugalomra inti a lakókat s figyelmezteti őket, hogy a katonai becsület nem enged bántalmazást megengedni. Az emberek, ha erre felszólítatnak, azonnal eloszoljanak s házaikba vonuljanak.

— Hajdu-Dorogh városának mintegy 8-9000-re menő görög szertartást követő lakosai már régóta fáradoznak azon, hogy egyházukban az istentisztelet minden neműnél a magyar nyelvet bonosítsák meg. Közlebb küldöttséggel keresték meg az iránt a munkácsi megyei püspök ö mgát. A küldöttség szívélyesen fogadtató t. Püspök ő mlgá Dorogh város közönségének kérelmét igazságosnak és méltányosnak nyilvánította, s egyuttal megígérni kegyeskedet, hogy a szent szék útján ezen red epedve várt óhajnak érvényt szerezni püspöki legszébb és legszentebb teendői közzé sorozza, biztosítván a küldöttséget s általa a közönséget arról, hogy valamint előtte akadályok nincsenek — a mennyiben már az istentisztelethez tartozó ima- és énekkönyvek legnagyobb részben lefordítvak magyarra, — úgy, ha még más oldaltól gördítettének is elő, azokat is elhárítani kedves kötelességének tartandja, addig is pedig megengedi, hogy minden ima és ének, melyek nem az oltártól és így közvetlen a pap szájából mondatnak (tehát az éneklésnek átadandó feleletek is) kivétel nélkül magyar nyelven ténjenek, valamint, hogy az egyházi menetek és temetések alkalmával is a magyar nyelv használassék. Sőt a lelkész által mondandó sz. mise közben az evangélium, epizsola s más nagyobb imák is magyar nyelven olvashatók. Hogy ezek hallatán mi öröm és lelkesedés szállta meg a küldöttséget, azt leírni nem, de csak érezni lehet s hogy mily nagy fontosságn lépés ez nemzetiségünk és édes anyanyelvünk emelése és tenyésztése felé, azt ismét csak az foghatja fel, ki keseredett szívvel látta és tapasztalta, hogy nemely magyar ö hti községsünk mily óriási lépésekkel haladt a ruthenismus felé. A bodrogközi esperesség lelkészei szintén tartottak gyűlést, melyben hasonló szellemben tenni és hatni elhatározták.

— Horvátország Tisovics nevű helységében újra komoly színezett zavargás volt a legelő-ellátottság miatt; folyó hó 6-án a lázszok pórnépet esendőrök és uradalmi vadászok verték szét, mely alkalommal a lövések következtében egy paraszt meghalt, négy sebet kapott.

— Spanyolországban Huercal Overoban m. hó 19-kén nagy földrengés volt, a nap folytán 230 rendülés történt. A házak és tornyok veszélyesen ingadoztak, a legszilárdabb falak is megrepedeztek, egy torny egészen félrevált a templomtól. A környéken több falu házai összedőltek. A szabad menekült nép közt leirhatlan volt a rémülés. Ez alkalommal is bezonyult, hogy minden veszélyben legnagyobb szerencse a lélekjelenlét. Mig a tömeg nem tudta mit tegyen ijedében, az előjárók és a lelkész hideg vérral rendezték a városból kivonulást, legelőbb a betegekét szállították el szekeren, gyaloghintókon, aztán a boltokat és házakat elzárván, a férfiak is kivonultak szabad ég alá, hol a falak összeomlása nem fenyegetett. Verában is volt földrengés; ugyan e várost 1815-ben egészen összerombolta egy akkori nagy földindulás.

— Megjelent a „Budapesti szemle“ 16-és 17-dik füzeté, tartalma: I. „Geoffroy saint Hilaire Izidor“ természettudós ismertetése Balogh Páltól; II. „Az angol alkotmány története

(vége) Barti Józseftől; III. „Nap és izzó testek szinképe“ Than Károlytól; IV. „Lessing“ Majthényi Dezsőtől; V. „A brebiri grófok“ első közménye Salamonától; VI. „Tulvilági kép“ Szabó Józseftől; VII. „Az ember helye a természetben“ Gregusztól; VIII. „A m. t. akademia“; IX. „Irodalmi szemle“; X. „Házai könyvészet.“

POLITIKAI HIREK.

Angolország. London, jul. 21. Az alsóház tegnapi ülésében Horsman elterjesztette a lengyel ügyben teendő felírás iránt jelentett indítványát. Melegen szölvött, Lengyelország helyreállítása mellett; rosaltta, hogy a kormány vagy igen sokat, vagy igen keveset tett s kiemelte a diplomáciai működés sikeretelenségét. Fegyver nélkül a háttérben, Anglia a lengyelbarát dícsosomjas Franciaországot új szövetségekre fogja kényszeríteni. — Ezekre Gladstone azt feleli vissza, hogy a kormány, gyakorlatias szempontokhoz ragaszkodva, nem osztzik Horsmann Lengyelország helyreállítása iránti hiu reményével. — Hennessy Europa rokonszenvére hivatkozik. — Kinglake helyesli a kormány eddigi politikáját. — Palmerston így szölvött: O Lengyelország helyreállítása europai háborút fogna előidézeni s ezáltal megsemmisítne a fennálló szerződéseket, a melyek egyedül jogosítanak beavatkozásra Lengyelország érdekében, s ez országot Oroszország elvitáztatlan bódítási jogának dobna oda martaléklul Fajdalom, Oroszország ellenzi a fegyverszünetet, a mely nélkül az alkudozások alig vezethetnek sikerre. Anglia Franciaországgal és Ausztriával fog a további teendők felől értekezni. A kormány kéri a parlament bizalmát. — Eire Horsman visszavette indítványát; a kormány a ház asztalára tette az orosz válaszigjegyzéket.

Franciaország. Páris, jul. 20. A „Pays“ írja, hogy a három hatalom egy értelembe van ariá nézve, hogy az orosz válasz ki nem elégtő, és hogy új jegyzékeket kell Gortsakoff herczeghez intézniük. A „Pays“ még reméli, hogy O oszország meg fogja gondolni, hogy nem jó lesz elszalasztania az alkalmat, a midőn egy közbéjűt rendkívül fontos esetet az europai politikában, barátságos uton igazíthat el.

Az orosz válaszigjegyzékről a „France“ egyik újabb számában azt jegyzi meg, hogy annak általános értelme már most e szavakkal jellemezhető: „Békliékeny és udvariaskis alakjára, kevésse kielégítő tartalmára nézve.“ A „Memorial dipl.“ következő tartalmu táviratot kapott Bécsből, jul. 18-ról: Balabine ur tegnap kézbesítette Rechberg grófnak az orosz kabinet válaszáat Ausztria jun. 18-ki jegyzékére. Mintán a Goresakoff herczeg válaszának tartalmá az osztrák kormány válaszának nem egészen felel meg: ez közvetlenül értekezni fog a nyugati hatalmakkal a közös célt valóstítására szolgáló további teendők iránt.

A „France“ e táviratra a következő megjegyzést teszi: „Ausztria erőlyes és határozott magatartása megfosztja Oroszországot minden reményétől, hogy a három hatalom közt meg hasonlást idézhessen elő, s alkalmas mindazok megnyugtására, a kik a diplomáciai alkudozások jelen állását érdekeltséggel kísérik.“ A „France“ Ausztria magatartása következtében újabb engedményeket vár Oroszországtól.

A hírlapok általában nagy fontosságot helyeznek Ausztriának a lengyel ügyben követendő eljárására. Az „Opin. Nat.“ következőleg ír: A hatalmak hat hónapot vesztek, a mit Oroszország nyert meg. Ma már többé nem lehetséges hajóhadat küldeni a keleti tengerre. Már késő. A nyugati hatalmak ez évben már semmit sem tehetnek. Egyedül Ausztria tehet; ez az utolsó kisése maradt Lengyelországnak. Két hónap előtt Franciaország volt arra a helyzetnek; most a döntő szerep Ausztria kezében van.

Az „A. A. Ztg.“-nak írják Párisból, hogy Franciaország egyezményt indítványozott, a melynél fogva a három hatalom közös működése minden lehetséges esetre, Lengyelországnak a program értelmében leendő tökéletes megnyugtására, biztosítva legyen. A tudósító biztos forrásból értesült, hogy Ausztria már ráállott erre az egyezményre.

A „Memorial dipl.“ elemzése szerint a Franciaországhoz intézett válaszigjegyzékben Goresakoff herczeg a kívánt fegyverszünet helyett, a melyet ő határozottan visszautasít, teljes közböcsánatot ajánl, a melyben a lengyelek elegendő biztosítékokat találhatnak, hogy fegyvereiket letegyék. Erre a fen idézett levelező azt jegyzi meg, hogy a három hatalomnak egyértelműleg át kell látnia, hogy Goresakoff herczeg rendkívül sok időt nyerne, ha csak most kezdenének a fegyvernynyvásra vezető közböcsánati okmány alakja és bódereje, s ez értekezlet összehalkotása felett alkudozni, a mely utóbbiból Oroszország vagy kizárná Portugalliát, Svéd- és Spanyolors-

got; vagy bele vonna minden más europai kérdést is. Tekintve az orosz válaszigjegyzékek által tett benyomások ugyanazonosságát, s a három hatalom közti közlekedés élénkségét, a világ most azt várja a három hatalomtól, hogy egy azonos visszfeleletet intézzenek Oroszországhoz, a melyre ez kénytelen legyen vagy határozottan s a legtrövidebb idő alatt kijelenteni a kívánatokba való beleegyezését; vagy megselezszani a három hatalommal a diplomáciai érintkezést.

A pénzvilág meglehetősen fel van riasztva az orosz hadi készülétekről szölvő újabb hírek által. Beszélük, hogy Niel tábornagy legközelebb Pétervárra fogna menni különös megbízással; valamint azt is, hogy ha Oroszország tovább nem enged, Franciaország megszakítja vele a diplomáciai érintkezést.

Olaszország. Turin, jul. Itt még folytatás a „Annis“ francia gőzösön letartoztatott öt briganti képezi a napi politika legérdekesebb tárgyát. A francia kormány a nemzetközi jog, a francia lobogó megsértését keresi e cselekvényben, s a mint már párisi süngényökből láttuk elégtételt követel a turini kabinettől. Pedig a letartoztatott öt egyéniség valóságos ostarai a társadalomnak; a bourbokok idejében is elváltak itélve közbüntények ért. Így például Cipriano Legola a castellamare-i börtönből szökött meg, több mint tíz gyilkosságot követett el fegyvertelen személyeken, részint rablási vágyból, részint bosszúból; számos férfiakat és nőket elfogott, hogy váltságpenzt esikarjon ki tőlük, s a kikért rokonai a követelt összeget nem tudták egészen lefizetni, azoknak füleit levágta; tulajdonképeni brigantiskodását, számtalan rablásait, gyújtogatásait stb. nem is említve. A más négy társa is hasonló jellegű egyéniség. Mindnyájan el voltak több versben itélve. S ezek az emberek Antonelli bíborkok sajátkezű aláírása és pecsétje alatt kiadott s a római francia követség által „láltam“-ozott utlevelekkel voltak ellátva, a melyekben, mint Spanyolországba Barcelonába (?) szándékozik, a külföld minden polgári és katonai hatóságainak ajánlvá vannak, szabad menet engedése s szükség esetében kellő segedelemzés végett. A letartoztatás kérdése a turini államtanács nemzetközi ügyekkel foglalkozó osztályához lön utasítva véleményezés végett; a mely azt a véleményt nyilvánította, hogy az olasz kormányban nem volt joga az öt brigantit francia gőzösön elfogni. Mert az 1860-beli postai ügyszervezés a postagözösöket egy vonalba teszi a hadi hajókkal s kiveszi a helyi rendőrség hatóságá alól.

Egy párisi július 20-ról szölvő távirat szerint az ügy el van igazítva; mert Olaszország kiadta az elfogottakat. Itt igazán bételik, hogy „summa juss summa injuria.“

Caprerai tudósítások szerint azokban a közelebbről terjesztett hírekben Garibaldi kétségbejött egésségi állapotáról, nem sok igaz van. A tábornok jól néz ki s jó egésségnek örvend. A sebérol sem lehet azt mondani, hogy rossz állapotban volna; a seb már nem mély s rövid idő alatt egészen be kell hegednie. A tábornok már egész biztonsággal teheti fájós lábát a földre s felállhat. Egy pár lépést járni is kísérelt, de ez még egy kissé nehezére esik. Azt hiszik, minden esetre járhatni fog, ha szinte sántítva is. Garibaldi meg lenne elégedve sorsával, csak hogy egyszerű lóra ilhelne. Orvosai azt mondják, hogy egy nyári fűrdő használatá Franciaország déli részében egészen helyrehozná. A mint azonban tudva van, a francia kormány nem engedi meg, hogy Garibaldi francia földre lépjen.

Romából írják, hogy ott az Orsini-féle bombák vetése ismét napi renden van. Közlelebbről Zsófia királynaknak kedveskedtek egygyel a Farnese-palotában; a királyné azonban nyugodtan folytatta társalgását a mi alatt a bomba elpattant. Egy más bombát egy nápolyi herczegné vetettek. — II. Ferenc tábornokai és tisztjei lassankint hagyogatják el Romát, nem önkint, hanem kényszerűségből. Boscot, Loretet és Dusmetet egy párbajban való részvétükért maga a szent atya utasította ki. Tristanyt és Stramengat a francziák fogták el és szállították Franciaországba. — Nem igaz, hogy Antonelli bíbork beadta volna lemondását; minden efféle hír teljesen alaptalan. — A szent atya egéssége kitűnő jó.

Orosz- és Lengyelország. A csatát Taczanowski a nap hőse. Mintán, a mint már közölvé volt, jul. 10-én a porosz határszelen találkozott anyjával és nevelő, s Chock és Turek városokat megszállotta, az oroszok át akarták őt nyomni a porosz határvonalon. Háromfelől indultak ellene: egy hadoszlop Kalischből délnek, egy másik hadoszlop Koninból keletnek, a harmadik Slupceből északnak tartva. Taczanowski, hogy a békerítést kikérülje, több szakaszra osztván csapatját, egy jelentékenyebb részével visszahúzódt Zagorov felé. Julius 12-én Londekben volt, a honnan tovább húzódván észak felé, a Konin és Slupce felől jövő orosz erővel megütközött. Folyvást csatázva húzódt a csupa lovasságból álló felkelő csapat két hadoszlop-

ban Kowalewo és Vola londzka felé. 13-kán véres csata volt, a melyben mind a két fél nagy veszteséget szenvedett. Taczanowski lovassága nem tarthatta magát a gyalogság; lovasságból és tüzérségből álló tulnyomó orosz erő ellen s csatázva hátra vonult. Másnap, 14-én, Taczanowski csapaterőstét kapott, s a powidki tö közelében újabb csatája fogott lenni, a melyről azonban még ninesünk tudósítások.

Schelling orosz ezredes, dühös lengyelgyűlölő, a ki gyakran önkintes kirándulásokkal tesz a lengyelek ellen, csak hogy gyűlöletének táplálékot szerezzen, ugyancsak megjárta Lubartownál, a lublini kormánykerületben. Mintegy 750 főnyi gyalogság- s egy sötia kozáknak alig hozta vissza egy negyedrészt, azt is többnyire sebesülten. Egy e csatából visszakerült altiszt beszélt, hogy a felkelők részén ördögöknek kellett harcolniuk, a kik külföldről jöttek, mert remek fegyvereik voltak, még kis ágyuk is, a melyeket két-két ember a vállakon hordozhatott. Az oroszok két ágyúja odavesztett volna, ha Schelling ezredes élete veszélyeztetésével meg nem menti. A lengyel vezér nevét nem írják; alkalmasint Wierzficki volt.

Dbrezpedit orosz őrnagyból lett felkelő vezér 160 főnyi csapatjával Soboránál 500 emberből és 2 ágyúból álló orosz haderőnyert fenyves győzelmet. Az oroszokat egy mocsárba esalta, s ott irgalmatlanul kaszabolcsa őket.

Varsóból írják, hogy az ottani orosz körökben, mióta Gortsakoff válaszigjegyzékéről beszélnek, az addig uralkodott levertséget bosszúterveket forraló harcra váltotta fel. Nem Angol, sem Franciaország, hanem Ausztria a czélgal, a melyre szidalmakat szorják; Ausztriát vádolják szöszegéssel s tudja Isten még mi mindennel nem.... (a „N. N.“ szerkesztője zárjel közt azt jegyzi meg, hogy tudósítónak itt következő szavait nem adhatja). Az Ausztria elleni régi gyűlölet, a mely az oroszoknak az olasz hadjárat alatti magatartásában mutatkozott, most egész nagyságában felmerült. A levelező jól emlékszik, hogy minő hangulat uralkodott akkor az oroszok között s mennyire igyekeztek minden lehetséges erkölcsi gyámolítást tanúsítani az olaszok és francziák iránt. A kormány elnézte, hogy olaszok és francziák, ser- és borházakban, színházakban és más közhelyeken háborítlanul üzték gunyos tüntetéseket az osztrák hadsereg ellen; s a különben neveltségig szigorú rendőrség dacára ott függött a falakon Garibaldi minden kigondolható díszekkel felczomázott képe, az osztrák hadserget és kitűnő egyéniségeit gunyoló torzfestvények mellett. Mindezt nem csak élénzte, hanem éppen előmozdította az orosz hatóság, a mely még azt a silány életet is elkövette, hogy a mikor ausztriai császár ő felsége Varsóban volt, éppen midőn a két császár künn sétált, e végre felbért lengyelek által a Zsigmond-szoborra egy színezett rézmetszeti képet tűtettek fel, a mely azt a jelenetet ábrázolta, a mint az osztrák követ és a pápai nuntius Sobieskitől segélyt esedkelnek. Mindezt a kormány tette akkor, s a kormány teszi most, hogy titkos ügynököket küldöz szét az országba, a kik hitessék el a lengyelekkel, hogy Ausztria rokonszenve a lengyelek iránt csak színelte ürügy, a melylyel egészen szék cselekedet takargat, s a kik mindenfelé terjeszték és éleszték az Ausztria elleni gyűlöletet. „Mindezek, így végzi a levelező, tények, a melyek egyenkint a köznapias intriguek közé tartozhatnak, együtt véve azonban megfontolást érdemelnek s legalább is alkalmasok arra, hogy a bécsi kormányt elhatározott lépésekre ösztönözzék.

Oláh-Moldvafjedelemség. Brailából írják a „Hon“-nak jul. 17-ről. A Konstantinápolyból Tulcsába érkezett, mintegy 400 főnyi lengyel legio elhatározta, hogy bármilyen akadályok álljanak útjában, a Dunafjedelemségeken és Bessarabián át hazajókba ténjenek s testvéreiket a szabadságharcban segítsék. Sok remény esal, sok szép terv meghiusul. A szegény lengyeleknek, mielőtt hazájok földjét megcsókolhatták volna, nagy vészalozatba került már a határa jutás is.

Hogy Tulcsából Bessarabiába jussanak, a moldva területet meg kelle sérteniük.

Alig értesült az oláh-moldva kormány szándékáról, néhány zászlóaljat özpontostított Calinescu ezredes vezetés alatt, kellő tüzérséggel és lovassággal Izmail körül, hol a lengyeleknek el kelle vonulniuk.

A legio szerencsésen átkelven a Dunán, Kahulu tava mellett találkozott a felállított román csapatokkal, melyek fegyverletételre szólították őket. A lengyelek azt felelték, késebbek egytől egyig elesni, semhogy lefegyverezessék magukat.

A szabadelvű Románia katonái golyóval kezdtek szórni a szabadságharcosokhoz, mire ezek válasza hasonló lön. Valóságos csata fejlődött mindkét részén.

Izmailból és Galacziól érkezett megbízható utasok állítják, hogy a románok kő-

zúl 80 esett el s 250 sebesült, a lengyelekből 60 esett áldozatul.

A veszteség aránytalan volt onnan magyarázható, hogy a lengyelek egytől egyig vitéz, harcvezető férfiaként küzdtek a kétségbeesés bátorságával s valamennyien revolverekkel s a legjobb angol és minie-fegyverrel voltak ellátva.

Bármelyik részé lett is a győzelem, szomorú a lengyelekre nézve, hogy még mielőtt hazájukba jutnának, megtámadtának oly hatalmas által, melytől Európa ily magatartást legkevésbé várt.

Ujabb hírek szerint ismét másik lengyel csapat érkezett Sumarába, hogy Bessarabián át a csatáért menjen. (E hír a „Wand” is közli. Szerk.)

Hová lett a legio fönmaradt része; itt ekkoráig nem tudjuk.

Ezen eseményre vonatkozólag a „Gazetta Transilv.” a következő távsürgönyöket közli: Bukarest, jul. 17. 9 órakor. 400 főnyi, többnyire lengyelekből álló idegen fegyveres csapat rontott be jul. 13. és 14-ke közti éjjel Romania területére; angol gőzcsón jöttek át Törökországból. Felszolgáltattak, hogy tiszteljék az idegen területet, s rákiják le fegyvereiket; de nem engedelmesködtek, hanem belebb nyomultak az országba, orosz területet nem érintve. Három század román katonaság küldött utánuk, hogy ütnék ki őket a román területről. Jul. 15-én érte őket utól a mi csapatunk, s újabb felszolgáltattak a fegyverlerakásra, de siker nélkül, mire tüzelés következett. Az összeliűzés Kahlul mellett történt. Az idegenek vesztesége 57 sebesült és 16 halott, ezek közt 2 tiszt.

Bukarest, jul. 17. déli 12 óra 5 perczkor. Heves csata foly Castaglia alatt. A román katonák, amiből nagy részt ujonczok, jól harcoltak. Veszteségük 18 halott és 45 sebesült. Egy csal-mozdulat a baloldalon elősegítette az ellenség hátrálását, halottait és sebesültait a csataterén hagyva. Ezen expedíciót Törökországban Sadik pasa renegat (Csajkowsky?) szervezte. Elfogott irományokból kitudnik, hogy ez a csapat nemcsak Lengyelországba, hanem Kuza ellen volt rendeltetve.

Bukarest, jul. 17. déli 12 óra 10 perczkor. Az ellenség, tulnyomó száma dacára kénytelen volt hátrálni, s halottait és sebesültait e csatáért hagyni. A lengyelek az ország belsejébe s nem az orosz határ felé buzódtak. Azt mondják, hogy ezen expedíció török armánya, melylyel a román kormányt zavarba akarják bonyolítani. A 15-i csatában Calinescu ezredes 65 embert veszített kik között 18 halott. A betolakodók üldözöttek.

Bukarest, jul. 17. 7 órakor. A lengyelek Jassi közelében fekvő Huschi moldva falu felé vették útjukat, s forradalmat szándékoznak csinálni. Orosz területet nem érintettek. Csatára lehet számítani. (Egy jul. 18-káról kelt bukaresti sürgöny szerint Milkovszki lengyel hadcsapata kénytelen volt csata nélkül letenni fegyvereit az oláh katonáknak. Ezen sürgöny, — mint látszik, — nem igen egyezik a fentebbiekkel, s a hír megvalósulása beavandó.)

Ujabbak. Krakko, jul. 22. A mai „Czas”-nak jelentik Rzeszowból, hogy Wierzbicki e hó 19-én Strozanal győzelmes csatát vívott.

Páris, jul. 20. Jól értesült körökben azt állítják, hogy Franciaország javasolni fogja Angliának és Ausztriának, hogy Oroszországnak az elébe terjesztett javaslatok vizsgálatához való raga-zkodását háborúesetnek nyilvánítsák.

London, jul. 21. Az angol kabinet-hez intézett orosz válaszcjegyzék ezt mondja: A császári kormány éppen úgy óhaj gyakorlatias megoldást, mint Russel lord; s elvileg elismeri a bécsi szerződésben részvevő hatalmak illetékességét annak magyarázására. A javasolt intézkedéseket a császár részint megtagadta, részint munkába vétette; azonban teljes békességet ezek soha sem biztosítanak,

miután idegen befolyások táplálják a forradalmat, a mely csupán terrorizmus által áll fenn, míg a lengyel nép legnagyobb részt szenvedőleg viseli magát. Ezért a javasolt pontok kivételnek, míg a rend helyre nem lesz állítva, kivált miután a felkelők nem az érintett pontokra, hanem függetlenségre törekednek. A fegyverszünet e szerint nem helyes; feltétlen fegyverletétel az egyedüli eszköz további vérontás megszüntetésére. A szerződési hatalmak értekezlete nem alkalmas, nem célravezető, s mivel csupán lengyel közigazgatási kérdéseket kell ellátni, legezlszerűbb lenne Auszával és Poroszországgal tartandó értekezlet.

Páris, jul. 22. A „Moniteur” közli a francia jegyzékre adott orosz választ. Tartalma egyezik a Londonba küldöttével. Ha nem a végén azt mondja: Inkább arra kell a francia kormány figyelmét irányoznunk, hogy az igazítás föltűzhelyeinek egyike Párisban van. A lengyel emigratio óriási összeesküvést szervezett, a melynek feladata, a közvéleményt Franciaországban rendszeres rágalmozás által tévútra vezetni, s a nyugtalan-ságot a lengyel királyságban anyagi segély, rámtés és külföldi tetleges beavatkozásról való meggyőződés terjesztése által táplálni.

Országgyűlési tudósítás.

A július 24-iki ülés.

Az előbbi ülés jegyzőkönyve felolvastatik, mely szerint 86 tag volt jelen. Sulevz érsek kívánja, hogy a jegyzőkönyvbe midőn ő Felségéről van emlékezet mindig álljon ott: „ő cs. kir. ap. Felsége Erdély nagyfejedelem.” Hannia panaszkodik, hogy a romanokat most „rumánisch” majd „rumunisch” sat. írják, az egyenjoguság elvénél fogva kívánja hogy írják így: „romanisch.” Erre az elnök megjegyzi, hogy mivel szót az egyenjoguságra hivatkozik, alkalma lesz az erre vonatkozó k. előterjesztvény alkalmával kívánatát tárgyalni. Ezután Boheczel M., Gaetanu, Lang D.,

Lázár Sándor, Sipotariu J. urak fogadalmukat leteszik. Ezt a verificatio tárgyalása követte; vita folytán elnök kijelenti, hogy oly tagok ügyében, a kiknek választása ellen elvetés van, a ház csak constituálása után határozhat. Az első osztály kifogástalanul átment, a második osztályban Brán de Lemény-nél formahibák, Sulevz Dénesnél ugy formahibák, mint ellenvetések vannak, mindamellett a bizottmány a választás elismerését ajánlja.

A bizottmány 4 tagu minoritása Sulevzra nézve ellenvéleményben van. Elnök azt hiszi, hogy a ház nyilatkozassa ezeket igazoltatnak. E felett vita lett. Némelyek most, mások a ház constituálása után kívánnak határozni; némelyek Sulevz megválasztása körül lényeges hiányt látnak, mások nem; végre felállás és leülés által mondatott ki azon határozat, hogy Sulevz ur is igazoltatnak tekintetik.

Ezután a többi osztályok is mind igazoltatnak találtaivó, az elnök kijelenti, hogy a ház constituálva van. E nyilatkozat mind három nyelven kimondatik (Hoch és setreiaska). Ezzel napirendre tűzték az állandó bizottmány, az elnök, két alelnök és tollvivők választását.

Gabonaár Kolozsvárt Julius 23-án 1863.

(Bécsi mérője osztrák értékben.)

Tisztbúza 4 frt — kr. Elegybúza 3 frt — kr. Rozs 2 frt 10 kr. Arpa — frt — kr. Zab 1 frt 30 kr. Törökbúza 1 frt 80 kr. Pityoka — frt — kr. Marhahús 13 kr.

Bécsi börze Julius 24-kén: Nemzeti kölcsön 81.35. 5% Metalliques 75.60. Bank-részcvény 782.—. Hitel-részcvény 187.40. Váltó Londonra 113.—. Ezüst 111.50. Arany 5.43. 1860 diki Állam kölcsön 99.95.

Julius 22 kén: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyarországi 76.—. Erdélyi 73.75.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DANIEL.

NEM HIVATALOS.

(153)

A gr. Bánffy jogon álló gyalui birtokosok a f. cz. közönség tudomására kívánják juttatni, hogy a gyalui biron innen az országát mellett lévő rakárakban tüzelésre való jó búkkfa van eladó; ára egy kurta ölnék 4 frt 50 kr. oszt. ért. Az ölek teljes mértékre és lehető tömörséggel vagynak rakva. Utalványt válthatni Kolozsvárti sétatér utcában 16 szám alatt Mikó Lőrincznél.

(147)

A magyaroi birtokosság osztatlan közös havassai f. é. augusztus 9-kén délelőtt M. Régenben alólt udvarában, árverés útján haszonbérbe adának 1864-re, tudatja 1863 július 10-kén.

SZEKERES SÁNDOR, magyaroi birtokosság biztos.

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésében Kolozsvárt, Wittich Józsefnél Maros-Vásárhelyt, Dobray Nándornál S.-Udvarhelyt, Barthos Domokosnál S.-Szentgyörgyön kapható:

A magyar szent korona országai:

Magyarország, Erdély, Horvát, Tótország és a katonai végvidék új térképe.

Részben a szomszéd országokkal: Karinthia, Krajna, Styria sat. Ára 3 frt.

A magyar nyelv szótára.

A magyar tudományos akadémia megbízásából.

II. kötet 2-dik füzet. Ára 1 frt.

A magyar birodalom

természeti viszonyainak leírása.

A magyar tudományos akadémia megbízásából készítette Hunfalvy János

I. kötet II. füzet. Ára 1 frt.

A tudós neje.

(Valvédre)

Regény. Irta Sand George. Francziából Toldi István

2 kötet. Ára 1 frt. 80 kr.

AZ ÉSZAKI FÉNY.

REGÉNY 3 kötetben, írta Dózsa Dániel.

Ára 3 frt.

Az ifju küzdelmei.

A Kisfaludy társaság által dícséretre méltatott mű. Dramatizált allegoria hat képben. Irta Torkos László. Ára 80 kr.

A három testőr

(Les trois mousquetaires) Regény Dumas Sándortól. Francziából fordította Hang Ferencz. Három kötet 2 frt 40 kr.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda betűivel (Bel-farkasutca 74 sz.)

(769) Cs. kir. és hercegi szabadalmakkal fölruházott = a gyógytan legnevezetesebbtekintélyeitől megvizsgált = ajánlott = és bizonyítványokkal ellátott. =

BERINGUIER LIPOT orvostudor

illatos gyógyszeres

KORONASZESZ

(vagy kölni-víz Quintessentiája.)

Beringuier orvostudor Koronaszesze a legválogatottabb s értékesebb zamatos-ilekony részekből leparóltatás által készített, nem csak mint jeles illatszert, mely az élet-erőt eleveníti és erősíti, hanem mint jeles gyógysegély-szer is ajánlatos. Ez egy valódi segély azokra nézve, kik fejfájásban és főkösvényben szenvednek, fog- és fül-fájásoknál, hűlés bajknál, könnyebb köszvényes fájdalemnál, valamint az ideg-rendszer s az emésztő szervezett gyenge állapotjában, Beringuier orvostudor Koronaszesze bevéve, bedörzsölve, vagy a megnedvesített kendővel bekötés által, mint ideg erősítő, göres csillapító, s erősítő háziszert hatályosan alkalmazható; igazi hasznos szolgálatot nyújt a Koronaszesz használata a mindennapi mosdásnál, és ha azt a mosdó vízhez vegyítjük, midőn ily módon nemcsak a fő izmokat s a szemetek erősíti, hanem egyszersmind a bőrnek ruganyos lágyaságot és ifjú frisséget kölcsönöz.

Beringuier orvostudor illatos gyógyszer, cs. kir. szabadalmazott Koronaszesze kizárólagosan csak eredeti üvegekben 1 frt 25 kr. új pénzben és eredeti 6 üveget foglaló ládákban — egy ládának ára 7 frt 50 kr. új p. árultatik, s flügvenyei a bélyegvélre vonatkozó cs. rendelet szerint hivatalosan be van lajstromozva.

A hajak szépen tartására Dr. BERINGUIER

NÖVÉNY-GYÖK HAJ-OLAJA.

Dr. Beringuier növény-gyök haj-olaja távol minden ártalmas vegyitékektől mindég és mindenütt mint kitűnő előnyös szer szolgál a fő-hajnak és szakálnak fentartására, erősítésére és szépítésére; óvszer az oly alkalmatlan fejkörpa és folt képződések ellen, a hajnak fényt, kellemes simaságot s puhaságot kölcsönöz, s jelesen oly esetekben is, hol midőn a haj már hullani vagy a fő korán kopaszodni kezd, e szer gyógyhatása nagyon meglepő. Dr. Beringuier növény-gyök haj-olaja, a külföldi ily nemű legjobb készítményihez sorozható, de ezeket olcsóságával jóval feljűlmulja. Dr. Beringuier növény-gyök haj-olaja a mellékelt dugaszolt, czim pecsét nyomóval s fekete írással pecsételt eredeti üvegcsében ára minden bizományi rak-tározónál változatlanul 1 frt új p.

Dr. Beringuier összes szabadalmi készítményei az eredeti szabott áron: Kolozsvárt: csak is gyógyszer. WOLFF J. s Khudi J. özevgyénél kaphatók, valamint Ábrudbányán: Ferenczi Mihály; Beszterczén: Kelp Ferencz; és Dietrich & Fleischer; Brassóban: Stenner F.; Dévén: Büchler A.; Nagy Enyedén: Trajánovics Ede gyógyszerész és Bisztricsányi A.; Erzsébetháron: Schmidt A.; Hátszegén: Mátéfi Béla gyógyszer.; Kézdi-Vásárhelyt: Hankó László; Kóhalomban: Melas Ed. F. gyógyszer.; Maros-Vásárhelyt: Fogarasi J. D.; Medgyesen: Vándory & Brandsch; Segesvárt: Misselbacher fia és Teutsch; Sz.-Ujvárt: Placintár és fia gyógyszer.; Szász-Régenben: Wachner Traugott; Szászsebesben: Weissörtel Ad. G.; Seebenben: Zóhrer J. F.; Székely-Keresztúron: Binder Márton; Szepsy Szentgyörgyön: Vitályos Béla; Sz.-Udvarhelyt: Kauntz J. A. gyógyszer.; Szeredában: Gószy A.; Sz.-Somlyón: Ruszka Ignác; Tasnádon: Szongott Jakab; Tordán: Velits G. és Wolff G.; Zalatárnán: Megay Guszt. A. gyógyszer.

Postán küldve a göngyölek és bérmentesítésért a rendes áron felül a távolság és csomag nagyságához képest még 30 egész 70 krig melléklendő.

Melléklet a „K. Közlöny“ 86-dik számához,

A „KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY“ magány távsürgönye

Feladatott N. Szebenben: jul. 23-án d. u. 3 óra 30 percz.

Megjött Kolozsvárra: „ 23-án d. u. 3 óra 50 percz.

A követek igazolása ma elkezdődött, s
be is végeztelett. Az országgyűlés constitu-
allatott. Holnap az állandó igazolási bizott-
mányt választják meg, és az elnöki he-
lyekre fognak egyéniségeket kijelölni.

Az ev. ref. főtanoda betüivel.